

За більшовицькі надри

Орган партбюро, ректорату, комітету ЛКСМУ, профкому та місцевому
Одеського Державного Університету ім. І. І. Мечнікова.

№ 16(219)

Понеділок, 24 травня 1948 р.

Безплатно

СЛОВО ТОВАРИШАМ!

Ми пишемо цього листа в дні підготовки до весняної іспитової сесії, коли студентська молодь всієї країни підводить підсумки своєї роботи за рік.

Особливим піклуванням партії, уряду і всього радянського народу обняте студентство нашої Батьківщини. До наших послуг великі фонди наукових бібліотек, кращі в світі лабораторії, оздоблені найдосконалішими приладами і обладнанням, нас навчають і виховують висококваліфіковані кадри радянських учених.

Щаслива молодь, перед якою відкриті всі дороги, якій доступне вивчення кожної захоплюючої галузі науки.

Радянські студенти прагнуть виправдати велике піклування Батьківщини, ставши повноцінними спеціалістами своєї справи. Більша частина студентів нашого міста вчиться тільки добре і відмінно. Глибоко і вдумливо працюють і наші товариші—студент історичного факультету Кисіль, географічного—Калустян, фізикоматематичного—Рубінштейн і інші. Серед них багато демобілізованих воїнів. Нестримне бажання знань, настижна робота над додатковою літературою, впертість в досягненні мети допомогли їм не тільки надолужити вимушену перерву в навчанні, але й стати прикладом для інших студентів.

Але потрібно сказати прямо і відверто, що чимало є серед нас і таких, що не зрозуміли свого патріотичного обов'язку.

Скільки ще є студентів в кожному виші, які вчать не для того, щоб знати, а для того, щоб „здати“, бодай як-небудь, бодай на „посередньо“, лише щоб перейти на наступний курс. І потрібно признатися, що в числі тих, хто вчиться без належної для нашої молоді настійності і прагнення до поглиблення і удосконалення своїх знань, є і комсомольці.

Після зимової іспитової сесії у нас в Університеті 276 студентів залишилося з академічною заборгованістю; 109 з них комсомольці. Студентка філологічного факультету Івановська не склала чотирьох іспитів і двох заліків. Студентка біологічного факультету Баєва—чотири іспити і один залік, студентка юридичного—Продько—один іспит і два заліки.

Жодної іспитової сесії не склала своєчасно студентка третього курсу історичного факультету Ревуновська.

Чи можуть ці факти не тривожити кожного з нас? Та на те ж ми і комсомольці, щоб цікавитися не тільки своєю власною заліковою книжкою. Ми не раз розмовляли між собою на цю хвилюючу тему і вирішили поділитися думками з товаришами. Ми знаємо, що в багатьох вишах становище не краще, а де в кого і гірше, ніж в нас. Потрібно спільними силами скласти громадську думку проти тих, хто може вчитися як належить радянському студенту, але не хоче обтяжувати себе. А це ж не секрет, що в групах замість осудження здебільшого виявляємо співчуття тим, хто з власної вини „зрізався“ на іспитах. Ось і в нас всім відомо, що третій курс філологічного факультету наполягав перед деканатом і ректоратом, щоб один іспит перенести на осінь, бо чотири іспити їм важко скласти. Де і коли робітнича молодь зверталася до адміністрації з проханням зменшити її виробничі завдання, яке при певній напрузі цілком здійснене?

Ми вважаємо також, що в стінах учбових закладів час оголосити війну „посередності“, зрозуміть, що люди з посередніми знаннями не зможуть після закінчення навчання внести повного вкладу в загальну справу побудови комунізму. Час зрозуміти що посередність—це пережиток міщанського відношення до життя, гальмо всякої творчості і споруджувальної роботи.

Героїзм в праці в нашій країні став масовим. Обов'язок кожного студента працювати з ентузіазмом молодого стахановця, передового колгоспника. Учитися тільки добре і відмінно, не задовольняючись малим, завжди рватися вперед—ось що повинно стати нашим девізом на майбутній весняній іспитової сесії, нашою святою обіцячкою Батьківщині.

З. Першина—студентка IV курсу історичного факультету, Сталінська стипендіатка;

Л. Кацапова—студентка IV курсу історичного факультету, стипендіат стипендії ім. 25-річчя ВЛКСМ;

Л. Назаренко—студент III курсу біологічного факультету, стипендіат стипендії ім. Мечнікова, учасник Вітчизняної війни;

Є. Патлажан—студент III курсу історичного факультету, Сталінський стипендіат, учасник Вітчизняної війни.

НА ВИСОКОМУ РІВНІ ПРОВЕСТИ ЕКЗАМЕНИ!

Наполегливою роботою домогтися
найвищих оцінок

Екзаменаційна сесія частково вже розпочалася (біологічний, географічний, геолого-грунтознавчий і економічний факультети), а частково—на інших факультетах—наближається. Підводяться підсумки всієї роботи, що була проведена протягом навчального року. Завдання, що стоять перед студентством в екзаменаційну сесію прості і ясні. Передусім—це ґрунтовна підготовка до кожного іспиту. Подруге—це поширення учбового матеріалу шляхом опрацювання додаткової літератури. По-третє—це зразкова дисципліна щодо явки на іспити відповідно до розкладу. Основна маса нашого студентства добре розуміє ці завдання і наполегливо готується до іспитів.

Дані, що надходять з факультетів, на яких вже ідуть іспити, свідчать про це. Так, за час з початку іспитів на 4-х факультетах

студенти отримали 32% відмінних оцінок, 34%—добрих, тобто кількістю вищих оцінок в середньому складає 66%. Найкращі показники дають: економічний факультет (80%) і географічний (69%).

Все ж частина студентів ще не усвідомила завдання, що стоять перед нею. Так, поруч зі 100%-ною явкою на іспити (економічний факультет), 97% явкою (географічний факультет), факультети біологічний (92%) і геолого-грунтознавчий (90%) показують погані зразки дисципліни. Є також студенти, що не спромоглися як слід підготуватися до іспитів і мають незадовільні оцінки (2,7%). Треба, щоб ті студенти, які порушують дисципліну, не готуються як слід до іспитів, зрозуміли, що цим ганебним явищем буде рішуче покладено край.

В наші героїчні дні, коли вся країна охоплена єдиною

волею—виконати п'ятирічку за 4 роки, вимоги до кожного члена нашого суспільства повинні бути суворіші. Останній наказ Міністра Вищої Освіти різко нагадує усім Вишам про повну **неприпустимість** будь яких **перездач іспитів** протягом сесії, а також надання стипендії тим студентам, що не склали іспитів до 1 липня (за винятком студентів, яким було відкладено іспити з поважних причин, на підставі відповідної, ретельно перевіреної документації).

1 липня цього року ми повинні звітувати нашій країні про те, яку участь бере наш колектив у загальному героїчному русі за виконання п'ятирічки в 4 роки і яку роль відігравав в цьому русі партійний і комсомольський склад студентства. Нашим звітом будуть наслідки весняної екзаменаційної сесії.

Проф. В. Д. Богатський.

КОМУНІСТИ В АВАНГАРДІ

Початок літньої іспитової сесії на економічному факультеті покладено третім курсом, який в цьому учбовому році проходить виробничу практику на заводах Одеси і в радгоспах Одеської області.

В поточному учбовому році деканат факультету разом з партійною, комсомольською і профспілковою організаціями провів велику роботу по ідейно-політичному і політмасовому вихованню студентів. Вся робота провадилась в чіткій відповідності з планом ідеологічної і політмасової роботи на факультеті, розробленому на основі рішень ЦК ВКП(б) і ЦК КП(б)У про ідеологічну роботу.

Основними формами політико-виховної роботи серед студентів були політінформації і політ-бесіди на курсах, в групах і в гуртожитку. Успішно практикувалося проведення теоретичних конференцій, бесід, диспутів. Важливою ефективною формою політмасової роботи серед студентів була в цьому навчальному році культурно-масова і військово-спортивна робота. Варто відмітити велику і плідотворчу роботу по політичному і

культурно-масовому вихованню студентів, проведену комуністами доцентом Мойсеевим, доцентом Лаптевим викладачем Самойленко і студентами Діненберг, Крук і інші.

Природно, що все це справило свій благотворний вплив на академічну учобу і політично-масове життя студентів. Значно покращала дисципліна студентів, піднялося відвідування лекцій, виросла відповідальність і серйозність у виконанні своїх прямих обов'язків.

Проведені іспити на третьому курсі, деякі іспити, що продовжуються на другому курсі, дали стопроцентну явку і закінчилися значними успіхами. Процент відмінних і добрих оцінок на третьому курсі складає 80,7, посередніх 17,1 і незадовільних 2,2.

Авангардну роль в академічній учобі займають комуністи. Так, наприклад, студенти-комуністи одержали відмінних оцінок 80,9% добрих 14,3%, посередніх 4,8%. Ні одної незадовільної оцінки студенти-комуністи не одержали.

Трохи інше становище у студентів-комсомольців: відмінних оцінок 48%, добрих

30%, посередніх 18% і незадовільних 4%. Остання частина студентів третього курсу 1947—1948 учбовий рік закінчили з такими показниками: відмінних оцінок—40%, добрих—30%, посередніх—30%.

Розпочались з деяких дисциплін іспити на першому і другому курсі, результати яких показують, що поруч із стопроцентною явкою на іспити відмічаються успіхи і в показниках знань. Так, наприклад, процент відмінних оцінок складає 38,9, добрих 33,3, посередніх—27,8, незадовільних оцінок немає.

Налагоджена робота в кабінеті статистики і планування, який в період іспитової сесії закликаний давати максимальну допомогу студентам в їх підготовці до успішного складання іспитів з спеціальних предметів.

Хід іспитів на економічному факультеті свідчить про те, що ми впевнено наближаємось до того, щоб не було жодного студента, який би не з'явився і не склав іспиту.

Доцент **Ю. Лолатін**, декан економічного факультету

Географічний факультет звітує

Проїшло півмісяця, як на географічному факультеті розпочалась екзаменаційна сесія. Які ж результати?

На першому курсі пройшов один іспит з загальної географії, якого не здав тільки один із 51 студентів. Одержали відмінних і добрих оцінок 25 студентів, з них 22 одержали комсомольці. Попереду—Марченко, Гриценко, Кристофолі, Бойкова, Цюк, Чабанова і інші.

На другому курсі іспити з англійської мови здали всі. Відмінних і добрих оцінок—20, з них десять одержали комсомольці. Зараз студенти другого курсу готуються до іспиту з основ марксизму-ленінізму. З ініціативи активістів провадяться бесіди з питань поточної політики, які багато допомагають в підготовці.

На третьому курсі здано 4 іспити, з них 2 достро-

ково. „Боржників“ немає. Більше половини студентів здали іспити на „добре“ і „відмінно“. Перед ведуть комсомольці Соколова, Турманова, Котліков, Плахотник.

На четвертому курсі іспит з економіки і політики зарубіжних країн здали всі. Іспити проходять в установлені терміни.

Зубавленко, секретар бюро ЛКСМУ.

БІЛЬШЕ КРИТИКУВАТИ, БІЛЬШЕ СПЕРЕЧАТИСЬ!

(Відгуки на статтю доц. А. Недзвідського)

КРИТИКА ПОТРІБНА ПО СУТІ

Заклик—більше критикувати!— зроблений тов. Недзвідським в його статті („За більшовицькі кадри“, № 14), не може не зустріти співчуття. Але метод критики тов. Недзвідського викликає заперечення.

Тов. Недзвідський жалкує з того, що порочна концепція Веселовського та його школи досі не обговорювалась на філологічному факультеті. Далі він повідомляє, що проф. Волков, що довгий час очолював одеських літературознавців, був прибічником Веселовського, а учні проф. Волкова—теперішні викладачі нашого університету—могли не критично сприйняти його лекції.

Логіка цього міркування будується за зразком „если бы, да кабы...“

По-перше, порочна концепція Веселовського і його школи обговорювалась на відкритому засіданні кафедри російської літератури ще в листопаді 1947 року.

По-друге, проф. Р. М. Волков ніколи прибічником Веселовського не був. У своїх лекціях проф. Волков відмежовував Веселовського від революційних демократів і, критикуючи компартівізм, стверджував принципи народності і самотності російської художньої культури. У своїх роботах проф. Волков розвинув ряд положень, що йдуть у розріз з концепцією Веселовського. Так, формалістичному визначенню сюжету, як простій суті оповідних прийомів, даному Веселовським, проф. Волков протиставив погляд на сюжет, як на розвиток художнього образу. Характерній для Веселовського статистичній манері в аналізі поетичних прийомів проф. Волков протиставив вивчення творчого методу в його розвитку.

По-третє, чи не краще замість марних здогадів про те, що учні могли сприйняти, неіснуючі помилки свого вчителя, зупинитися

на конкретних фактах—зрозуміло, якщо такі факти є?!

Ще одна довідка з приводу Достоевського і Толстого.

Дискусія про Достоевського була проведена на відкритому засіданні кафедри російської літератури в січні 1948 року.

Питання ж про Толстого не є дискусійним. В останніх статтях ідеться про відновлення лєнінської оцінки Толстого, від якої ухилились деякі сучасні дослідники. У зв'язку з цим студентам ІV курсу філологічного факультету, що торік прослухали спецкурс про Толстого, був додатково прочитаний в цьому учбовому році обширний бібліографічний огляд по Толстому.

Отож, як говорив Гоголь, „хлеб—дело печеное, а нос совсем не то!“, або—доброю є критика по суті, а критика, що викривлює істину, нікому не потрібна.

Доцент І. Цукерман.

Противники критики та їхнє справжнє обличчя

Цілком даремно доцент І. Цукерман прагне довести цілковите благополуччя на філологічному факультеті і зокрема на кафедрі російської літератури та уберезити себе й своїх колег від критики.

Келейне обговорення на засіданні кафедри „порочної концепції Веселовського“ (як м'яко іменує його антинародну і антипатріотичну школу І. Цукерман) ажніак не може заступити бойовий масовий диспут, який кафедра зв'язана була провести.

Так само дивним і незрозумілим є прагнення І. Цукермана будь-якою ціною довести неприлежність проф. Р. М. Волкова до школи Веселовського. Досить, щоб переконатись у неправдивості запевнень І. Цукермана, розкрити основну наукову працю Р. М. Волкова—його книжку „Сказка“ (т. І, Госиздат України, 1924), твердження якої автор в жодній пізнішій статті не спростовував.

„Каждая сказочная тема,— пише тут проф. Волков,— может быть разложена на ряд „простейших повествовательных единиц“—мотивов (следує термінологія А. Веселовського). Изучение мотивов в целом, т. е. всего ряда вариантов данного мотива, может дать надежный материал как для сопоставлений, так и для выводов“ (стор. 5; підкреслення всюди Р. М. Волкова.—Ред.).

Вся книжка „Сказка“ і присвячена такому формалістичному розкладанню казкових тем на ряд „простейших повествовательных единиц“ (хоч у передмові—стор. VI—Р. М. Волков і декларує деякі свої незгоди з „школою заимствования“). Все багатство російської, української, білоруської народної казки, що свідчить про величну творчу фантазію наших народів, виявляється після такого „аналізу“ збідненим і применшеним. Завершуючи дослідження казок про „невинно-гонимых“ (що є предметом спеціальних студій його книжки), проф. Волков зводить питання до наявності одної лише схеми, загальної для всіх розглянутих казкових тем, що варіюються—за твердженням автора—„лишь в деталях, а не по существу“ (стор. 221).

Прихильність до Веселовського проф. Волков виявляє і в далішій своїй діяльності. На ґрунті формального дослідження народної казки лишається він і в своїй роботі „К вопросу о сказочной образности русской народной сказки“ („Труды Одесского государственного университета—збірник філологічного факультету“, т. І, 1940).

Доц. Цукерман іронізує з приводу можливості якогось впливу „неіснуючих помилок вчителя“ (проф. Волкова) на його учнів. Знов таки й тут факти її спростовують.

Відсутність національної гордості за свою літературу, за свою народну творчість завжди вела прихильників школи Веселовсь-

кого до вивчення в першу чергу тих літературних творів, де можна найбільше знайти прикладів наслідування західних зразків. Темою єдиного наукового дослідження учениці Р. М. Волкова—доцента С. Гросман (її кандидатської дисертації) стало... студіювання казкової творчості Жуковського—письменника за її ж висновками найбільш далекого з усіх російських письменників, що працювали над фольклором, від російської народної творчості.

Ось ті глибокодумні висновки, до яких приходять С. Гросман у дисертації, виконаній на кафедрі російської літератури одеського педагогічного інституту під керівництвом проф. Волкова:

„Вторая сказочная обработка Жуковского—„Спящая царевна“ построена на мотивах записанной братьями Гримм народною сказки „Dornröschen“. С другой стороны, сказка Жуковского „Спящая царевна“ носит на себе явные следы влияния литературной манеры Перро и во многих местах сходна с его сказкой „La belle au bois dormant“. Вместе с тем, отдельные сказочные обороты и народные выражения сближают обработку Жуковского с устным творчеством русского народа“ (Фонд дисертацій наукової бібліотеки ОДУ—С. Гросман. „К вопросу об источниках сказок В. А. Жуковского“. Од. 1940. Ст. 236—237).

В такому ж дусі й висновки щодо інших казок:

„Тюльпанное дерево“ построена на основе Гриммовской записи „Von dem Macheldeboom“. Обработывая немецкий сюжет, Жуковский придает ему черты русских сказок о невинно-гонимых. Следующая сказка „Кот в сапогах“ представляет собою переделку сказки Перро „Le chat botte“ и стоит значительно ближе к своему источнику, чем к русской народной сказке“. (Там же. Ст. 237).

Все ж дослідження проведено С. Гросман заради висновку, що „до высоты подлинной народности Жуковский подняться не мог, т. к. с одной стороны он был связан традициями дворянской литературы, а с другой—находился под сильным влиянием немецкого романтизма“ (ст. 237). Бачучи російські коріння тільки в одній казці Жуковського про царя Берендея, С. Гросман твердить, що навіть це „первое обращение Жуковского к обработке материалов народного творчества связано с общим влиянием идей западно-европейского романтизма“ (ст. 238—тезиси дисертації).

Чи не кажуть ці приклади про потребу боротись з традиціями Веселовського і на конкретному матеріалі роботи наших викладачів?

Келейний характер носила й дискусія про Достоевського, як пишню називає І. Цукерман фор-

мально відбуте обговорення на засіданні кафедри російської літератури.

Тим часом редакція одержала серйозні сигнали від групи студентів ІV курсу російського відділу філологічного факультету про брутальні перекручення, допущені у викладанні розділу про Достоевського саме товаришкою Цукерман, що з усіх сил прагне довести не потрібність будь-якої критики університетських літературознавців. Виходить, є про що говорити, є що критикувати, тов. Цукерман!

Почавши читати розділ про Достоевського, тов. Цукерман вихваляла книжку Кіроптіна про Достоевського. Цілком в дусі його концепції вона „підтягувала“ раннього Достоевського до рівня революційного письменника. Коли ж в пресі з'явилися статті Д. Заславського і В. Єрмілова, доц. Цукерман формально поставила до цих виключної принципової ваги виступів, відмахнувшись від них, не захотіла переглянути свої позиції, розкритикувати свої попередні лекції. На лекції 6 січня вона заявила—так, наче йшлося про якісь другорядні питання:

— Есть мнение (?) критики, что каторга не оказала влияния на Достоевского и что как реакционный писатель он сформировался уже в 40-ые годы и надрыв в творчестве Достоевского не находится в связи с его ссылкой.

І тут таки ж поспішила додати, щоб ствердити свої старі позиції:

— Игнорировать каторгу нельзя! На цій же лекції доц. Цукерман назвала критику робіт Кіроптіна „огульною“ та пожалкувала, що за цією „огульністю“ ігнорується роман „Бедные люди“—той самий, який вона весь час підносила ледве не як вив революційно-демократичних позицій письменника.

Замість підкреслити недовіря Достоевського до людини, його прагнення шукати в людині все темне, І. Цукерман акцентує на щільном випадковий для Достоевського фразі: „Человек в своем существе прекрасен“.

Роман „Идиот“ І. Цукерман підносить як ствердження позитивного ідеала, захоплюється образом князя Мышкина.

— Князь Мышкин, — говорит она на одній лекції,— рыцарь красоты и правды. Это совершенно идеальный образ человека, свободного от всяких экономических побуждений.

Вже закінчуючи розділ про Достоевського, І. Цукерман у бібліографічному огляді знов почала вихваляти вже... окремі глави книжки Кіроптіна. Залишившись на хибних позиціях, тов. Цукерман спантелічує студентів. Невпадково боїться вона критики і так не хоче розгортання її на факультеті. Але критику не приглушиш!

Редакція вважає, що партійна організація і деканат філологічного факультету повинні негайно реагувати на ці серйозні сигнали і зробити з них дійові висновки.

Огляд стінної преси

До першотравневих свят вийшли стінні газети всіх факультетів і майже всіх курсів. Приємно відзначити, що наша стінна преса із року-в-рік зростає і кількісно, і якісно. Особливо поліпшилась якість наших факультетських стінних газет, які почали регулярно виходити і стали важливим фактором у поліпшенні політико-виховної і академічної роботи на факультетах.

В першу чергу, сказане стосується газети історичного факультету „Історик“. Культурне, художнє і грамотне оформлення газети, актуальні і змістовні замітки, написані в захоплюючій формі, роблять цю газету читальною, впливою і авторитетною.

Змістовною, цікавою і добре оформленою є і газета „Філолог“. В цій газеті не можна не відзначити хороший першотравневий гумористичний відділ.

Непогані вийшли і газети „Економист“ та „За юридические кадры“.

Зате такі газети як „Биолог“, „Глобус“, „Недра“ безумовно вийшли невдалими, неохайними. Читаючи ці газети, бачиш, що факультетська громадськість

не дбає за свої газети і не приділяє їм належної уваги. Особливо кривдно за газету географічного факультету „Глобус“. Газета „Глобус“ має славні традиції. В роки війни, в Байрам-Алі, коли не було таких сприятливих умов, як тепер, вона була далеко цікавішою, змістовнішою і завжди привертала до себе увагу не тільки свого факультету, а і всього університету.

Ще недбайливіше до свого органу „Недра“ ставляться на геолого-грунтознавчому факультеті. Ця газета і малозмістовна, і погано оформлена. До того ж, редакція газети, цілком очевидно, явно не в ладах з нормами російської літературної мови.

Будемо сподіватися, що газети „Глобус“, „Биолог“ і „Недра“ в наступних своїх числах виправлять свої хиби й посядуть належне їм місце серед факультетських газет.

Наближається екзаменаційна сесія. Важливу роль в успішному її проведенні відіграє і наша преса. Саме участь факультетської преси в екзаменаційній сесії має визначити і її вагу в житті факультету.

ПІДСУМКИ МІЖОБЛАСНОЇ ДІАЛЕКТОЛОГІЧНОЇ НАРАДИ

З ініціативи кафедри українського мовознавства нашого університету в м. Одесі була скликана міжобласна діалектологічна нарада. Основне завдання цієї наради було таке: обговорити, по-перше, важливіші теоретичні питання, зв'язані із створенням діалектологічного атласа української мови, і, по-друге, обговорити ряд практичних питань, зв'язаних уже з укладанням шостого тому діалектологічного атласа української мови.

Треба сказати, що до діалектологічної наради кафедра українського мовознавства досить ретельно готувалася і широко спопуляризувала її. Це дало свої результати. А вже в нараді взяли участь як доповідачі і не члени нашої кафедри—проф. М. В. Беляєв, доц. С. Я. Коган, доц. Ф. Є. Петрунь, а член-кореспондент Академії Наук УРСР проф. Б. О. Ларін, дізнавшись про нашу нараду, приїхав аж із Ленінграда.

Про значний інтерес до наради свідчить і той факт, що в нараді взяли участь представники дев'ятьох кафедр українського мовознавства різних областей, наукові робітники філологічного та історичного факультетів і багато студентів нашого університету.

Міжобласна діалектологічна нарада показала, що кафедра українського мовознавства нашого університету має всі дані для того, щоб посісти одне із почесних місць у справі вивчення української народної мови і створенні діалектологічного атласа. Міжобласна діалектологічна нарада зайвий раз показала, що наша кафедра українського мовознавства в справі вивчення діалектної мови веде на Україні перед, активно готує кадри молодих радянських діалектологів і всемірно допомагає багатьом кафедрам українського мовознавства педагогічних та учительських інститутів. Для нашої кафедри діалектологічна нарада була своєрідним підсумком її попередньої роботи в галузі української діалектології.

Та саме на діалектологічній нараді були виявлені і деякі хиби в нашій роботі, про які не можна мовчати. На філологічному факультеті в цьому році досить активно діяв лінгвістичний семінар. Уже в цьому семінарі виявлялись розходження в трактуванні деяких принципів мовознавчих питань між нашими мовознавцями. Виявились ці розходження і на нараді, зокрема в доповіді проф. М. В. Беляєва, що і було відзначено у виступах проф. Б. О. Ларіна і доцентів С. Я. Когана та К. П. Любарського. Це зайвий раз свідчить, що нам, мовознавцям, треба ще багато працювати, щоб опанувати основи марксо-лєнінського мовознавства.

Одночасно діалектологічна нарада переконливо показала, що саме робітникам філологічного факультету не можна сидіти „у своїй власній хаті“, що саме філологам треба частіше запрошувати в наш університет видатніших учених Москви, Ленінграда, Києва. Треба сказати одверто, що приїзд до нас проф. Б. О. Ларіна, його виступи на нараді, його лекції для студентів і співробітників філологічного факультету сколихнули наших мовознавців, піднесли інтерес до мовознавчих питань серед студентства і будуть помітним поштовхом у нашій подальшій роботі.

Міжобласна діалектологічна нарада прийняла рішення: 1) шорочку протягом цієї п'ятирічки в першій декаді травня скликати в м. Одесі діалектологічну нараду, 2) організувати влітку цього року діалектологічні експедиції, 3) видати збірник доповідей, заслуханих на нараді, і новий діалектологічний питальник.

У нас нема сумнівів, що ці важливіші ухвали наради будуть виконані.

Доцент А. Москаленко.

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ.